

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 5Co/74/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1111244680
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 11. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Juraj Považan
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2015:1111244680.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Milana Chalupku a členov senátu JUDr. Juraja Považana a JUDr. Janky Richterovej v právnej veci navrhovateľa: X.. N. N., R.: XX.XX.XXXX, T. D.: S.. O. X, D., zastúpeného advokátskou kanceláriou Futej & Partners s.r.o., so sídlom: Radlinského 2, Bratislava proti odporkyni: Slovenská republika zastúpená Národnou bankou Slovenska, IČO: 30 844 789, so sídlom: Imricha Karvaša 1, Bratislava, o náhradu škody vo výške 3.141,06 eura s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I, č.k.: 12C/197/2011-504 zo dňa 03.12.2014 a na odvolanie navrhovateľa proti uzneseniu, č.k.: 12C/197/2011-539 zo dňa 27.01.2015 a na odvolanie navrhovateľa proti uzneseniu, č.k.: 12C/197/2011-541 zo dňa 27.01.2015, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa, č.k.: 12C/197/2011-504 zo dňa 03.12.2014 v napadnutej časti **p o t v r d z u j e .**

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa, č.k.: 12C/197/2011 -539 zo dňa 27.01.2015 **p o t v r d z u j e .**

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa, č.k.: 12C/197/2011 - 541 zo dňa 27.01.2015 **z r u š u j e .**

Odporkyni **s a n e p r i z n á v a** náhrada trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa návrh na začatie prejudiciálneho konania pred Súdny dvorom Európskej únie podľa článku 267 Zmluvy o fungovaní Európskej únie v právnej veci zamietol. Ďalším výkonom napadnutého rozsudku súd prvého stupňa zamietol návrh navrhovateľa na náhradu škody vo veci samej. Odporkyni nepriznal náhradu trov konania.

Súd prvého stupňa napadnutý rozsudok po právnej stránke odôvodnil podľa čl. 267 Zmluvy o fungovaní Európskej únie a § 3 ods. 1, ods. 2, § 9 ods. 1, ods. 2, § 15 ods. 1, § 17 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a vecne tým, že navrhovateľ sa návrhom doručeným súdu prvého stupňa dňa 30.12.2011, doplneným dňa 11.04.2013 od odporkyne domáhal zaplata 3.141,06 eura s 9,25% ročným úrokom z omeškania od 19.4.2011 do zaplata, titulom náhrady škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom Národnej banky Slovenska (ďalej len „NBS“) podľa zák. č. 514/2003 Z. z., a to na tom skutkovom základe, že ako člen PODIELOVÉHO DRUŽSTVA SLOVENSKEJ INVESTÍCIE (ďalej len „Družstvo“) vložil peňažné prostriedky do Družstva za účelom ich zhodnotenia. Družstvo zhromažďovalo peňažné prostriedky od svojich členov na základe verejnej ponuky majetkových hodnôt v rámci Prospektu investície schváleného NBS a zabezpečovalo

ich zhodnocovanie podľa zákona č. 566/2001 Z. z. o cenných papieroch a investičných službách prostredníctvom spoločnosti CAPITAL INVEST, o.c.p., a.s. (ďalej len „Obchodník s CP“), s ktorým Družstvo uzatvorilo Zmluvu o správe portfólia cenných papierov, ktorá bola menená a doplňovaná. Miera zhodnotenia peňažných prostriedkov vložených navrhovateľom do Družstva mala byť v súlade s prospektom investície a na základe činnosti Obchodníka s CP podľa Zmluvy o riadení portfólia uzatvorenej dňa 2.6.2008 (ďalej len „Zmluva“) 8% p. a. (garantovaná výška zhodnotenia). Nad činnosťou Družstva, ako vyhlasovateľom verejnej ponuky majetkových hodnôt a nad činnosťou Obchodníka s CP mala zákonnú právomoc vykonávať dohľad NBS v zmysle § 136 a nasl. zákona č. 566/2001 Z.z. o cenných papieroch a investičných službách (ďalej len „ZoCP“), kompetencie jej tiež vyplývajú zo zákona č. 566/1992 Zb. o Národnej banke Slovenska a zákona č. 747/2004 Z.z. o dohľade nad finančným trhom. Navrhovateľ mal peňažné prostriedky do Družstva vložiť z dôvodu, že sa spofahol na to, že Družstvo aj Obchodník s CP sú subjekty, nad ktorými je vykonávaný dohľad NBS a bude zabezpečené ich riadne fungovanie a tým budú ochránené jeho peňažné prostriedky a budú zhodnotené v garantovanej výške.

V máji 2010 sa navrhovateľ dozvedel, že Obchodník s CP s Družstvom ku dňu 30.4.2010 skončil činnosť, Družstvu neodovzdal žiadne portfólio CP ani zverené peňažné prostriedky, z ktorého dôvodu Družstvo nemá prostriedky na výplatu ním zverených prostriedkov Družstvu vrátane ich zhodnotenia. V dôsledku konania subjektu finančného trhu - Obchodníka s CP, v spojení s jeho činnosťou pre Družstvo, mu tak vznikla škoda, predstavujúca sumu, o ktorú sa zmenšil jeho majetok, pretože túto sumu mu Družstvo nevrátilo a ani nevráti. Mal za to, že NBS je orgán verejnej moci s účinnosťou od 1.1.2006 zodpovedný za dohľad nad finančným trhom v SR a má právnymi predpismi stanovené právomoci pri vykonávaní dohľadu nad finančným trhom v Slovenskej republike a zodpovednosť za jej riadne vykonávanie. NBS sa mala dopustiť nesprávneho úradného postupu tým, že dohľad nad činnosťou dohliadaných subjektov vykonávala v rozpore s účelom zákona o dohľade a jeho povahou a nedostatky vo výkone dohľadu, ktorých sa NBS dopustila komplexne a vo vzájomných súvislostiach naplňujú znaky nesprávneho úradného postupu. Podľa názoru navrhovateľa NBS ako úrad dohľadu nad finančným trhom porušila § 1 ods. 1 zákona o dohľade, pretože nevykonávala dohľad nad Obchodníkom s CP a nad Družstvom tak, aby bol splnený účel zákona o dohľade; pri výkone dohľadu nad činnosťou Obchodníka s CP, po zistení závažných a podstatných nedostatkov v činnosti Obchodníka s CP NBS neurobila riadne a včas úkony potrebné pre nápravu zistených nedostatkov, pričom vedela, že zistené nedostatky v činnosti Obchodníka s CP zasahujú do práv a právom chránených záujmov Družstva vo vzťahu k jeho záväzkom voči členom, ktorý mu zverili peňažné prostriedky na ich zhodnotenie; vo vzťahu k Družstvu nevykonala potrebné opatrenie na zabránenie vzniku škody na majetku, ktoré zverilo Obchodníkovi s CP a ktorý bol tvorený z vložených peňažných prostriedkov jeho členov, najmä neupozornila včas Družstvo na riziká vyplývajúce z činnosti Obchodníka s CP po ich zistení, aby mohlo Družstvo a jednotliví členovia ochrániť svoje investície. NBS nezasiahla včas a účinne voči Obchodníkovi s CP aj keď o problémoch Družstva bola informovaná a zbytočnými prietahmi spôsobila, že Obchodník s CP mohol pokračovať v protiprávnom konaní na ujmu Družstva a tretích osôb vrátane navrhovateľa až do 1.3.2011, kedy NBS odobrala Obchodníkovi s CP povolenie na poskytovanie investičných služieb. NBS nereagovala na list Družstva zo dňa 24.6.2010, ktorým Družstvo podalo podľa § 86 ods. 3 zákona o CP Bankovej rade podnet na vyhlásenie Obchodníka s CP za neschopného plniť záväzky voči klientom a spôsobila, že Družstvo si nemohlo uplatniť nárok na náhradu za nedostupný clientský majetok zverený navrhovateľom Obchodníkovi s CP v garančnom fonde investícií a uspokojiť tak nároky svojich členov. NBS zbytočnými prietahmi resp. svojou nečinnosťou spôsobila, že neprijala v konaní voči Obchodníkovi s CP vhodné opatrenia (sankcie), ktorými by zabezpečila, že Obchodník s CP by nemohol nakladať so svojím majetkom inak, než za účelom uspokojenia pohľadávky navrhovateľa resp. tretích osôb aj keď musela vedieť, že Obchodník s CP pri vykonávaní činnosti porušuje zákon. NBS o nedostatkoch v činnosti Obchodníka s CP mala vedieť minimálne na základe kontroly, ktorú vykonala u Obchodníka s CP v roku 2007, keď vydala rozhodnutia, ktorými Obchodníkovi s CP uložila pokuty. Podľa názoru navrhovateľa by ku škode nedošlo, ak by NBS vykonávala dohľad nad Obchodníkom s CP riadne, urobila potrebné opatrenia na nápravu a to tak vo vzťahu Obchodníka s CP a aj Družstvu; objektívne tak zodpovedá za škodu, ktorá navrhovateľovi vznikla.

Nesprávny úradný postu odporkyne navrhovateľ špecifikoval v písomnom podaní zo dňa 11.04.2013 nasledovne:

1./ oneskorené zistenie neaktuálnosti údajov zahrnutých do Prospektu investície a tým spôsobenej neplatnosti Prospektu investície a následné oneskorené zakázanie činnosti Družstva.

2./ prijatie nedostatočných opatrení na nápravu protiprávneho stavu po zistení v prerokovaní nedostatkov.

3. / prijatie nedostatočných opatrení na nápravu protiprávneho stavu po zistení závažných pochybení Obchodníka s SP pri činnosti voči Družstvu.

Odporkyňa žiadala návrh zamietnuť. Namietala nesplnenie zákonných podmienok pre priznanie nároku na náhradu navrhovateľa v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z. - nesprávny úradný postup, vznik škody, ani príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a vzniknutou škodou. Uviedla, že Družstvo je podnikateľským subjektom, ktorý vyvíja svoju činnosť podľa Obch. zákonníka. Navrhovateľ vložil svoje peňažné prostriedky do Družstva a teda vedel, že vložením finančných prostriedkov sa stal členom podnikateľského subjektu - Družstva, pričom s členstvom sú spojené určité práva a povinnosti, ktoré sa týkajú okrem iného aj hospodárenia a majetku družstva. Za celkovú činnosť Družstva zodpovedá a v mene Družstva koná predstavenstvo Družstva ako štatutárny orgán Družstva. Podľa názoru odporkyne navrhovateľ ako investor musel vedieť, že s takouto investíciou je spojené riziko a doterajší alebo propagovaný výnos nie je zárukou budúcich výnosov tak, ako to ustanovuje § 129 ods. 1 písm. b/ zákona č. 566/2001 Z.z. o cenných papieroch. Úrad pre finančný trh, ktorého kompetencie pri výkone dohľadu prešli od 1.1.2006 na NBS, schválil pre Družstvo dňa 21.3.2002, Prospekt investície podľa § 127 ods. 2 zákona 566/2001 Z.z. Pri schvaľovaní Prospektu investície orgánom dohľadu sa postupuje podľa § 127 ods. 4 v spojení s § 125 ods. 7 zákona 566/2001 Z.z. a posudzuje sa najmä jeho úplnosť, teda či prospekt investície obsahuje všetky údaje podľa § 128 ods. 1 zákona 566/2001 Z. z. a tiež vzájomný súlad predložených údajov a ich zrozumiteľnosť. Zdôraznila, že podľa § 128 ods. 1 písmeno h/ zákona č. 566/2001 Z. z. za pravdivosť údajov v prospekte investície zodpovedá štatutárny zástupca vyhlasovateľa verejnej ponuky majetkových hodnôt. Mala za zavádzajúce tvrdenie, že schválený Prospekt investície obsahoval samotnú Zmluvu o správe portfólia alebo Zmluvu o riadení portfólia. Podľa zákona prospekt investície obsahuje iba zoznam zmlúv, zabezpečujúcich odbyť výrobkov vyhlasovateľa verejnej ponuky majetkových hodnôt; zákon pritom nepožadoval, aby pri schvaľovaní prospektu boli predložené samostatné zmluvy, požadoval len ich zoznam. Schválenie Prospektu investície tak neznamenovalo schválenie Zmluvy. Schválením Prospektu investície nevznikol medzi Družstvom a Obchodníkom s CP zmluvný vzťah a teda eventuálne nedodržanie povinnosti zo zmluvy medzi Družstvom a Obchodníkom s CP zo strany Obchodníka s CP by bolo vo všeobecnosti porušením ich zmluvného vzťahu, nie však porušením Prospektu investície. Prospekt investície totiž neukladá povinnosti tretím osobám, ani obchodníkovi s CP, ale zaväzuje len vyhlasovateľa verejnej ponuky majetkových hodnôt. Povinnosťou vyhlasovateľa verejnej ponuky majetkových hodnôt bolo uzatvoriť s obchodníkom s CP zmluvu, ktorá obsahovala zásady správy portfólia uvedené v prospekte, kontrolovať plnenie zmluvy a v prípade neplnenia vymáhať súdnou cestou splnenie zmluvných záväzkov vyplývajúcich na prospech členov Družstva - investorov. Odporkyňa ďalej ozrejnila, že NBS vykonáva dohľad nad činnosťou vyhlasovateľa verejnej ponuky majetkových hodnôt ustanovených v ZoCP, kontroluje tak zverejnenie schváleného prospektu investície pred začatím verejnej ponuky (§ 126 ods. 2 a § 127), aktuálnosť prospektu investície počas lehoty trvania verejnej ponuky, plnenie informačných povinností predložiť pred zverejnením NBS na posúdenie oznámenie o verejnej ponuke ako aj dodržiavanie § 126 ods. 5. Až od 1.6.2010 je NBS oprávnená dohliadať aj na skutočnosť či vyhlasovateľ dodržiava schválený prospekt investície. NBS nevykonávala a ani nemohla vykonávať dohľad nad celkovou činnosťou Družstva, ako vyhlasovateľa verejnej ponuky majetkových hodnôt, pretože by sa jednalo o nezákonné prekročenie jej kompetencií. Z hospodárskych výsledkov uvedených v správach o hospodárení Družstva nevyplývali informácie o zhoršenej finančnej situácii Družstva, ktoré by ohrozili vyplácanie vyrovnávacích podielov či podielov na zisku jeho členom. Družstvo nemalo žiadne výhrady k Obchodníkovi s CP a NBS neoznámilo, že Obchodník s CP neoprávnené vyúčtováva odmenu alebo inak neplní povinnosti vyplývajúce mu zo zmluvy; nepodalo ani žalobu z dôvodu, že Obchodník s CP nekoná v súlade so zmluvou, prípadne že spôsobuje škodu. Družstvo až dňa 15.4.2010 požiadalo o preskúmanie postupu Obchodníka s CP a žiadalo o vykonanie dohľadu. NBS po podaní podnetu vykonala ihneď v období od 20.4.2010 do 6.5.2010 u Obchodníka s CP dohľad na mieste a zistila, že Obchodník s CP neposkytoval pre Družstvo investičnú službu riadenie portfólia, Obchodník s CP nepredložil žiadnu dokumentáciu. NBS vzhľadom na podozrenie z možného poškodenia klientov Obchodníka s CP vydala rozhodnutie č. ODT-8305/2010 zo dňa 12.7.2010, o predbežnom opatrení, ktorým uložila Obchodníkovi s CP zdržať sa nakladania s majetkom klientov bez predchádzajúceho súhlasu NBS, rozhodnutie č. ODT-8305-5/2010 zo dňa 21.12.2010, ktorým odobrala Obchodníkovi s CP povolenie na poskytovanie investičných služieb uvedených v §156 ods. 2 písm. a/ zákona č.566/2001 Z. z. NBS teda nebola nečinná, vydala relevantné rozhodnutia, nerobila prietahy v konaní a postupovala v súlade so ZoCP a zákonom o dohľade. Vo vzťahu ku konaniu Družstva

odporkyňa uviedla, že Družstvo ignorovalo akúkoľvek iniciatívu NBS - nepreberalo si listové zásielky, neodpovedalo na výzvy NBS na predloženie dokladov a informácii a sťažovalo napredovaniu dohľadu. NBS vyzvala Družstvo, aby aktualizovalo Prospekt investície aj vzhľadom na výpoveď zmluvy danú Obchodníkovi s CP. Družstvo podalo dňa 28.4.2010 žiadosť o schválenie dodatku k Prospektu investície, ale žiadosť nebola úplná a tak Družstvo bolo vyzvané na odstránenie nedostatkov. Nedostatky neboli odstránené a preto bolo konanie o žiadosti zastavené. Družstvo dňa 28.6.2010 doručilo podnet na vyhlásenie Obchodníka s CP za neschopného plniť záväzky voči klientom a tvrdilo, že Obchodník s CP pri riadení portfólia prijal od Družstva peňažné prostriedky vo výške 26.179.149,64 eura. NBS pri výkone dohľadu na mieste u Obchodníka s CP však nenašla žiadne dokumenty, ktoré by nasvedčovali tomu, že by Družstvo zverilo peňažné prostriedky za účelom riadenia portfólia. Družstvo ani na základe požiadavky NBS o predloženie výpisov z bankových účtov Družstva a pokladničných výdajok, na ktorých Obchodník s CP prijal peňažné prostriedky, však nepredložilo žiadne dôkazy. Vo vzťahu s požiadavkou o vyplatenie náhrady za zákonom chránený nedostupný klientsky majetok z Garančného fondu investícií odporkyňa uviedla, že majetok Družstva nie je považovaný za zákonom chránený klientsky majetok § 81 ods. 1, písmeno c/, bod 3 zákona č.566/2001 Z.z. . Vo vzťahu k tvrdeniu, že NBS mala upozorniť navrhovateľa na zistené nedostatky v činnosti Obchodníka s CP odporkyňa uviedla, že zákon o dohľade v § 2 ods. 2, § 17 ods. 1 ustanovuje, že dohľad nad dohliadanými subjektmi je neverejný. Účastníkmi konania je len dohliadaný subjekt, pričom iná osoba nemá nárok na poskytovanie výsledkov konania a zistení pri výkone dohľadu. Navrhovateľ nepreukázal svoje tvrdenia, že NBS porušila svoju povinnosť tým, že neurobila nekonkretizovaný úkon alebo nevydala nekonkretizované rozhodnutie v zákonom stanovenej dobe, bola nečinná, robila zbytočné prietahy v konaní, či vykonala iný nezákonný zásah do práv a právom chránených záujmov fyzických osôb. Poukázala na to, že na majetok Družstva bol vyhlásený konkurz uznesením Okresného súdu Bratislava I sp.zn. 3K/95/2010 a navrhovateľ si mal svoju pohľadávku prihlásiť v konkurznom konaní. Na Okresnom súde Bratislava I pritom prebieha aj konanie na základe návrhu Družstva na náhradu škody vo výške 63.163.426,03 eura, spôsobenej nesprávnym úradným postupom NBS a v uplatnenej škode sú zahrnuté aj členské vklady Družstva a peňažné prostriedky za zmenky, predané svojím členom.

Podaním doručeným súdu prvého stupňa dňa 9.6.2014 navrhovateľ podal návrh na začatie prejudiciálneho konania pred Súdnym dvorom Európskej únie podľa čl. 267 Zmluvy o fungovaní Európskej únie a žiadal, aby súd požiadal Súdny dvor o rozhodnutie o položených predbežných otázkach.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania navrhovateľ odôvodnil tým, že právna úprava inštitútu Prospektu investície obsiahnutá v zákone č. 566/2001 Z. z. je výsledkom implementácie Smernice 2003/71/ES Európskeho parlamentu a Rady zo dňa 4.11.2003, pričom Družstvo svojím konaním porušovalo okrem iných aj ustanovenie § 125c ods. 1 v spojení s § 127 ods. 4, zákona č. 566/2001 Z. z. odo dňa 31.12.2006, avšak NBS voči Družstvu zasiahla až v máji 2011, vydaním rozhodnutia o zákaze činnosti s odvolávaním sa na to, že NBS nemohla dohliadať, ani sankcionovať Družstvo pred 1.6.2010 za prípadné nedodržiavanie Prospektu investície a pred 1.1.2009 ani za prípadné neaktualizovanie Prospektu investície, nakoľko na to nemala zákonné kompetencie.

Odporkyňa v písomnom vyjadrení zo dňa 06.11.2014 žiadala návrh navrhovateľa na začatie prejudiciálneho konania pred Súdnym dvorom Európskej únie podľa článku 267 Zmluvy o fungovaní Európskej únie v právnej veci zamietnuť. Dôvodila tým, že súd nemá v predmetnej veci túto povinnosť a ani neexistuje objektívny dôvod na predloženie návrhu na začatie prejudiciálneho konania.

Súd posúdil návrh navrhovateľa na začatie prejudiciálneho konania v právnej veci v zmysle článku 267 Zmluvy o fungovaní Európskej a dospel k záveru, že návrh navrhovateľa nie je dôvodný. Skonštatoval, že v predmetnej veci bol predmetom konania nárok navrhovateľa na náhradu škody titulom zodpovednosti štátu za nesprávny úradný postup NBS, ktorý mal okrem iného spočívať aj v zanedbaní dohľadu NBS nad činnosťou Družstva ako vyhlasovateľa verejnej ponuky majetkových hodnôt, spadajúcej pod predmet úpravy zákona č. 566/2001 Z.z. Do tohto zákona bola transponovaná smernica Európskeho parlamentu a Rady č. 2003/71/ES zo dňa 4.11.2003 o prospekte, ktorý sa zverejňuje pri verejnej ponuke cenných papierov alebo ich prijatí na obchodovanie a o zmene a doplnení smernice 2001/34/ES, ktorá sa týka primárne právnej úpravy vzťahujúcej sa k prospektu, ktorý sa zverejňuje pri verejnej ponuke cenných papierov alebo ich prijatí na obchodovanie. Súd prvého stupňa mal pritom za zrejmé, že navrhovateľom označená smernica Európskeho parlamentu a Rady č. 2003/71/ES zo dňa 4.11.2003, sa primárne aplikuje na prospekt zverejňovaný pri verejnej ponuke cenných papierov a ich prijatí na obchodovanie. Keďže označená smernica Európskeho parlamentu a Rady 2003/71/ES bola transponovaná do nášho právneho poriadku, do zákona č. 566/2001 Z. z. a týkala sa primárne oblasti právnej úpravy prospektu zverejňovanom pri verejnej ponuke cenných papierov a nie pri

verejnej ponuke majetkových hodnôt a bola transponovaná v jej súlade, vo vzťahu k prejednávanej veci mal za irelevantné zaoberať sa otázkami uvedenými navrhovateľom v návrhu na začatie prejudiciálneho konania. Návrh navrhovateľa na začatie prejudiciálneho konania pred Súdny dvorom Európskej únie podľa článku 267 Zmluvy o fungovaní Európskej únie v právnej veci, zamietol.

Súd prvého stupňa na základe vykonaného dokazovania v súvislosti s jednotlivými bodmi nesprávneho úradného postupu odporukyne dospel k nasledovným záverom:

1./ K nesprávnemu úradnému postupu odporukyne údajne spočívajúc v oneskorenom zistení neaktuálnosti údajov zahrnutých do Prospektu investície a následného oneskorenia zákazu činnosti Družstva uviedol, že dohľad NBS nad činnosťou Družstva ako vyhlasovateľa verejnej ponuky majetkových hodnôt bol regulovaný ZoCP. Družstvo bolo oprávnené vypracovať podnikateľský plán pre svoje podnikanie a následne tiež prospekt investície, ktorý bol na základe žiadosti Družstva schválený Úradom pre finančný trh. Úrad pre finančný trh nebol povinný preverovať pravdivosť ani hodnovernosť údajov uvedených v prospekte investície s výnimkou identifikačných údajov vyhlasovateľa verejnej ponuky majetkových hodnôt a oprávnenosti osôb podpisujúcich prospekt investície. Podľa § 128 ods. 1 písm. h/ zákona č. 566/2001 Z. z. za pravdivosť údajov v prospekte investície zo zákona zodpovedal štatutárny orgán vyhlasovateľa verejnej ponuky majetkových hodnôt. Dohľad nad činnosťou vyhlasovateľa verejnej ponuky majetkových hodnôt vykonával vo vymedzenom rozsahu, spočívajúcom v kontrole povinností uložených vyhlasovateľovi zákonom, a to zverejnenie schváleného Prospektu investície pred začatím verejnej ponuky (§ 126 ods. 2, § 127 ods. 1 zákona č. 566/2001 Z.z.), aktuálnosť prospektu investície počas lehoty platnosti - trvania verejnej ponuky, plnenie informačných povinností vyhlasovateľa verejnej ponuky majetkových hodnôt (§ 130 zákona č. 566/2001 Z. z.), splnenie povinnosti predložiť na posúdenie oznámenie o verejnej ponuke majetkových hodnôt, dodržiavanie zákazu poskytovať úvery a pôžičky z peňažných prostriedkov zhromaždených od verejnosti (§ 126 ods. 5 zákona č. 566/2001 Z.z.). Až od 1.6.2010 išlo aj o dodržiavanie schváleného prospektu investície (novelizovaný § 129 ods. 3 zákona č. 566/2001 Z.z.). NBS v súvislosti s výkonom ohľadu nad Obchodníkom s CP v roku 2007 boli predložené aj údaje o štruktúre majetku družstva k 31.12.2005 a k 31.12.2006 pričom boli zistené nedostatky v oblasti dodržiavania prospektu investície. Podľa zákona č. 566/2001 Z. z. v relevantnom znení účinnom v roku 2007, však nebolo možné vyhlasovateľovi majetkových hodnôt uložiť sankciu za nedodržiavanie prospektu investície a ani za jeho neaktualizovanie, pretože táto povinnosť v predmetnom období nebola vyhlasovateľovi uložená zákonom.

Skonštatoval, že NBS ako štátny orgán môže podľa čl. 2 ods. 2 Ústavy SR konať iba na základe ústavy, v jej medziach a rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon a teda nemohla si ako dohliadajúci orgán svojoľne prisvojiť kompetencie nad rámec zákonnej úpravy. Povinnosť aktualizácie Prospektu investície sa vzťahovala primárne na Družstvo, ktoré malo v takom prípade vypracovať dodatok Prospektu investície a predložiť ho na schválenie NBS. Ak štatutárny orgán Družstva nesplnil povinnosť a o nových významných skutočnostiach nepredložil dodatok k Prospektu investície, NBS mohla tieto skutočnosti zistiť až s určitým časovým odstupom, najmä pri plnení zákonom uloženej periodickej informačnej povinnosti Družstva. Štatutárny orgán Družstva počas celej doby verejnej ponuky zodpovedal za pravdivosť a úplnosť údajov v Prospekte investície (§128 ods. 1 písm. h/ zákona č. 566/2001 Z.z.), pričom schválenie Prospektu investície nemalo za následok aj schválenie Zmluvy o riadení portfólia, ktorá bola zaradená do zoznamu zmlúv zabezpečujúcich odbyt výrobkov vyhlasovateľa verejnej ponuky majetkových hodnôt alebo realizáciu poskytovaných služieb, ktoré poskytuje (§ 128 ods. 1 písm. a/ bod 10 zákona č. 566/2001 Z. z. Družstvo až do 15.4.2010, kedy požiadalo o preskúmanie postupu Obchodníka s CP, nesignalizovalo NBS zhoršenie jeho finančnej situácie, príp. nedostatky v činnosti Obchodníka s CP. Pri výkone dohľadu na mieste samom v dňoch 20.4. do 6.5.2010 NBS zistila zmeny v údajoch v Prospekte investície, ktoré by mohli ovplyvniť hodnotenie majetkových hodnôt, s následkom neaktuálnosti Prospektu investície, nie však jeho neplatnosti, pretože zo žiadnych ustanovení zákona č. 566/2001 Z.z. nevyplýva neplatnosť Prospektu investície pre neaktuálnosť jeho údajov. NBS vyzvala Družstvo na predloženie žiadosti o schválenie dodatku Prospektu investície. Ako vyplýva z rozhodnutia NBS zo dňa 26.8.2010, č. OPK-5664/1-5/2010, Družstvo predmetnú žiadosť NBS síce predložilo, táto však neobsahovala všetky náležitosti podľa zákona č. 747/2004 Z.z., pričom rovnaké nedostatky mal aj dodatok Prospektu investície v zmysle zákona č. 566/2001 Z.z., a tieto neboli i napriek viacnásobnému predĺženiu lehoty na doplnenie žiadosti a dodatku odstránené a konanie bolo zastavené. Medzičasom NBS iniciovala konanie o uložení sankcie podľa § 144 ods. 4 zákona č. 566/2001 Z.z. za porušenie ustanovení § 129 ods. 3 cit. zákona, ktoré ukončila vydaním rozhodnutia dňa 30.5.2011 č. ODT-10890-4/2010, ktorým zakázala Družstvu predaj majetkových hodnôt. Z uvedeného tak mal súd prvého stupňa zrejmé, že NBS konala v rámci svojich oprávnení stanovených zákonom a súd v jej postupe nezistil nesprávny úradný postup.

2./ K nesprávnemu úradnému postupu odporkyne, spočívajúcom v prijatí nedostatočných opatrení na nápravu protiprávneho stavu po zisteníach v prerokovaní nedostatkov súd prvého stupňa uviedol, že predmetom konania je nesprávny úradný postup NBS vo vzťahu k Družstvu a nie Obchodníka s CP. Účastníkom vzťahu vzniknutého na základe zmluvy o riadení portfólia bolo len Družstvo a preto z tohto právneho vzťahu vyplývali práva a povinnosti len jeho účastníkom. Informácie a podklady, ktoré mala NBS zisťovať v rámci predmetu dohľadu podľa § 135 ods. 2 a § 137 ods. 2 zákona č. 747/2004 Z. z. o dohľade sa tak vzťahovali výlučne ku konkrétnemu druhu dohliadaného subjektu, v danom prípade Družstvu, ako vyhlasovateľovi verejnej ponuky majetkových hodnôt, so zohľadnením jemu zákonom vymedzených povinností. Zákon Družstvu neukladal povinnosti v oblasti obmedzenia a rozloženia rizika, prípadne krytia rizika. NBS na základe údajov o štruktúre majetku Družstva k 31.12.2005 a 31.12.2006 síce zistila nedostatky v oblasti dodržiavania Prospektu investície, podľa právnej úpravy platnej v danom období roka 2007 však nemohla uložiť Družstvu sankciu, pretože povinnosť dodržiavať Prospekt investície sa v tom čase na vyhlasovateľa verejnej ponuky majetkových hodnôt nevzťahovala. NBS, ako štátny orgán, ktorého činnosť je všeobecne regulovaná článkom 2, ods. 2 Ústavy SR, nemohla konať nad rámec, rozsah a spôsob stanovený zákonom; zistené nedostatky a nezrovnalosti v činnosti Družstva tak prerokovala na stretnutí s členmi štatutárneho orgánu Družstva dňa 24.8.2007 a súčasne dala odporúčania na nápravu tohto stavu. NBS v danom období (po 24.8.2007) preto nemohla pristúpiť k uloženiu peňažnej sankcie, pozastaviť alebo zakázať predaj majetkových hodnôt za nedodržiavanie Prospektu investície podľa § 144 ods. 4 zákona č. 566/2001 Z. z., ktoré oprávnenia použila pri zistení neaktuálnosti Prospektu investície po 1.6.2010.

3./ K nesprávnemu úradnému postupu odporkyne, spočívajúceho v prijatí nedostatočných opatrení na nápravu protiprávneho stavu po zistení závažných pochybení obchodníka pri činnosti voči Družstvu súd prvého stupňa uviedol, že z listinných dokladov - rozhodnutí NBS o uložení pokuty vo výške 500.000,-Sk (rozhodnutie zo dňa 8.1.2008 č. OPK 9750/3/2007), vo výške 300.000,-Sk (rozhodnutie zo dňa 20.8.2008 č. OPK-9750-5/2007), je zrejmé, že NBS činnosť Obchodníka s CP sledovala a nebolo jej povinnosťou informovať Družstvo o výsledných zisteniach. Zákon č. 747/2004 Z.z. o dohľade totiž ustanovuje v § 2 ods. 2, že dohľad nad dohliadanými subjektmi je neverejný a konanie pred NBS vo veciach dohľadu rovnako neverejné. Preto je účastníkom konania v konaní o uložení pokuty alebo inej sankcie alebo opatrenia na nápravu len dohliadaný subjekt alebo iná osoba, ktorej sa má pokuta, prípadne sankcia uložiť. Navyiac je súd toho názoru, že vzhľadom na záväzkový vzťah medzi Obchodníkom s CP a Družstvom, založený Zmluvou o riadení portfólia, bolo primárne povinnosťou Družstva, ktoré malo všetky dostupné informácie o činnosti Obchodníka s CP, aby zabezpečilo priamu kontrolu plnenia jeho povinností a dohľad nad jeho činnosťou voči Družstvu. V tomto smere potom nemožno zanedbať ani povinnosti samotného navrhovateľa, ktorý sa ako člen Družstva mal aktívne a včas zaujímať o svoje práva a ich výkon voči Družstvu a jeho orgánom, v zmysle zásady "práva patria bdelym" a zamedziť tak znehodnoteniu, príp. nevykonalosti svojich majetkových a iných práv súvisiacich s Družstvom.

Na základe uvedeného súd prvého stupňa dospel k záveru, že v prejednávanej veci nie je preukázaná podmienka nesprávneho úradného postupu, ako jedna z podmienok pre úspešné uplatňovanie práva na náhradu škody podľa § 9 zákona č. 514/2003 Z. z., Z dôvodu hospodárnosti konania sa tak ďalšími podmienkami nesprávneho úradného postupu nezaoberal.

Poukázal na to, že navrhovateľ za škodu, ktorá mu mala vzniknúť nesprávnym úradným postupom odporkyne, označil sumu 3.141,06,- eura ako Družstvom nevyplatený vyrovnávací podiel po zániku jeho členstva v Družstve dňa 30.03.2011, splatný do 30.9.2011 a sumu nevyplatenej zmenky zo dňa 9.10.2011, č. 2348. Na základe vykonaného dokazovania potvrdením o zániku členstva v Družstve a o vzniku nároku na vyrovnávací podiel zo dňa 31.3.2011, zmluvou o vystavení zmeniek z 9.10.2009, vlastnou zmenkou Družstva č. 2348 mal za preukázané, že navrhovateľ bol členom Družstva, do ktorého vložil členský vklad, por. č. 13320. Členstvo navrhovateľa v Družstve zaniklo dňa 30.3.2011 a navrhovateľovi voči Družstvu vzniklo právo na vyplatenie vyrovnávacieho podielu vo výške 1.078,27 eura, splatné do 30.9.2011. Družstvo navrhovateľovi nevyplatilo vlastnú zmenku zo dňa 9.10.2011 na zmenkovú sumu 2.000,- eur s úrokom.

Z výpisu z obchodného registra Okresného súdu Bratislava I Družstva mal súd prvého stupňa za preukázané, že uznesením Okresného súdu Bratislava I, sp. zn.: 3K 95/2010, zo dňa 11.4.2011, bol na majetok Družstva vyhlásený konkurz. Navrhovateľ na pojednávaní dňa 3.12.2014 uviedol, že si predmetnú pohľadávku prihlásil v konkurze, ale pohľadávka bola správcom konkurznej podstaty v celom rozsahu popretá a preto podal incidenčnú žalobou, ktoré konanie je vedené na Okresnom súde Bratislava I, pod sp. zn.: 7Cbi 89/2011 a nie je ešte právoplatne skončené. Podľa názoru súdu prvého stupňa sa tak navrhovateľ ako člen Družstva, s ktorým bol v právnom vzťahu, musí prioritne domáhať zaplataenia svojej pohľadávky voči Družstvu, nakoľko Družstvo je vo vzťahu k nemu v pozícii dlžníka/

povinného. Navrhovateľ si svoj nárok voči Družstvu aj uplatnil v konkurznom konaní, vyhlásenom na majetok Družstva. V čase rozhodovania súdu, teda v rozhodujúcom čase v zmysle § 154 O. s. p., ale navrhovateľ nepreukázal bezúspešnosť uplatňovania svojich práv voči Družstvu, nakoľko konanie o incidenčnej žalobe voči správcovi konkurznej podstaty úpadcu - Družstvu, nebolo právoplatne skončené. Z vyjadrenia správcu konkurznej podstaty úpadcu - Družstva zo dňa 17.7.2014 mal súd prvého stupňa za preukázané, že ani konkurzné konanie nie je právoplatne skončené, keď je vedených približne 200 súdnych konaní, z ktorých väčšina je tvorená uplatnenými nárokmi z odporovateľných úkonov vykonaných pred vyhlásením konkurzu, ktorými boli niektorí veritelia úpadcu uspokojení na úkor ostatných veriteľov úpadcu. Okrem toho sú vedené i konania, ktorých cieľom je prinavrátanie majetkového vplyvu úpadcu nad majetkom, ktorý bol spolufinancovaný z prostriedkov úpadcu a ktorý bol v čase pred vyhlásením konkurzu zo sféry jeho vplyvu odstránený podozrivými právnymi úkonmi. Bolo teda zrejmé, že toho času nie je možné ustáliť majetok úpadcu - Družstva, s ktorým bol navrhovateľ v záväzkovom vzťahu a z ktorého majetku by mala byť uspokojená jeho pohľadávka uplatňovaná i v prebiehajúcom konaní, titulom náhrady škody za nesprávny úradný postup. Na základe uvedeného súd nemohol ustáliť či navrhovateľovi škoda vôbec vznikla a v akej výške. Vzhľadom na rozhodnosť uvedených okolností pre konanie o nároku navrhovateľa na náhradu škody voči štátu súd prvého stupňa dospel k záveru o predčasnosti žalobného záveru.

Uvedený záver mal za súladný aj s rozhodnutím Najvyššieho súdu SR, sp. zn.: 4Cdo 199/2005 a rozhodnutím Najvyššieho súdu ČR, sp. zn.: 25 Cdo 1404/2004, podľa ktorých nárok na náhradu škody podľa zákona č. 58/1969 Zb., ako aj zákona č. 514/2003 Z. z. môže byť v občianskom súdnom konaní úspešne uplatnený voči štátu až vtedy, ak nemožno dosiahnuť uspokojenie pohľadávky veriteľa voči dlžníkovi iným titulom, napr. titulom vydania bezdôvodného obohatenia voči tomu, kto tento prospech získal a je povinný ho vydať. Preto, ak má navrhovateľ pohľadávku voči subjektu, ktorý ju získal ako prospech a má povinnosť tento prospech vydať, resp. kým nepreukázal bezúspešné domáhanie sa úhrady pohľadávky voči dlžníkovi, nie je daný základný predpoklad zodpovednosti štátu, podľa zákona č. 514/2003 Z. z., a tým ani predpoklad existencie škody.

Súd v konaní nevykonal dokazovanie navrhnuté navrhovateľom v celom rozsahu, upustil od dokazovania výsluchom svedkov W. N. F., X. K. Š.C., X. S. J. O. X. I. F. a účtovnej dokumentácie Družstva od roku 2002 do roku 2010 na preukázanie výšky uplatnenej škody navrhovateľom, nakoľko z listinných dôkazov založených odporkyňou v priebehu konania mal dostatočne preukázaný skutkový stav opísaný odporkyňou vo vyjadrení k žalobnému návrhu .

O trovách konania súd prvého stupňa rozhodol v zmysle § 142 ods. 1 O. s. p. podľa zásady úspešnosti a úspešnej odporkyne náhradu trov konania nepriznal, pretože jej žiadne trovy nevznikli.

Proti rozsudku súdu prvého stupňa podal odvolanie navrhovateľ, a to proti výroku rozsudku, ktorým súd prvého stupňa návrh navrhovateľa na náhradu škody zamietol. Žiadal, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa zmenil a návrhu vyhovel alebo aby napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Podané odvolanie odôvodnil odvolacími dôvodmi podľa § 205 ods. 2 písm. b/ O. s. p., a teda že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, podľa § 205 ods. 2 písm. c/ O. s. p. súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, podľa § 205 ods. 2 písm. d/ O. s. p. dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a podľa § 205 ods. 2 písm. f/ O. s. p. rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Podľa názoru navrhovateľa súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom porušil jeho právo na súdnu ochranu podľa čl. 46 Ústavy SR s tým, že súd rozhodol predčasne, bez správnych skutkových zistení a právneho posúdenia veci. Navrhovateľ podané odvolanie ďalej odôvodňoval tým, že povinnosťou NBS podľa § 137 ods. 2 zákona č. 566/2001 Z. z. o cenných papieroch, ktorý platil v nezmenenom znení od 1.5.2007, bolo zisťovanie a vyhodnocovanie informácií a podkladov o skutočnostiach týkajúcich sa dohliadaných subjektov a ich činností a podľa § 135 ods. 1 cit. zákona. Družstvo ako vyhlasovateľ verejnej ponuky majetkových hodnôt ako aj Obchodník s CP patrili k subjektom povinne dohliadaným zo strany NBS. Podľa § 135 ods. 2 ZoCP mala odporkyňa zisťovať všetky informácie a podklady o dodržiavaní povolení na činnosť vydaných NBS Družstvu a Obchodníkovi s CP, čo bol v prípade družstva prospekt investícií, pričom NBS mala zisťovať aj informácie a podklady aj o iných rizikách ako rizikách vyplývajúcich z povolení na činnosť. V skutkovo a právne totožnom konaní, vedenom na Okresnom súde Bratislava I, sp. zn.: 7C/206/2011 súd zistil, že NBS už v roku pri kontrole 2007 zistila, že Družstvo má z hľadiska rizikovosti nedostatočne rozložené portfólio, a teda že malo všetky peňažné prostriedky získané od navrhovateľov investované v subjekte personálne a majetkovo prepojenom s Obchodníkom s CP a Družstvom. Z obsahu predmetného spisu mal zrejmé, že na stretnutí NBS v roku 2007 mal inšpektor odporkyne X. F. uviesť, že rozloženie

portfólia je jedným z najdôležitejších ukazovateľov, ktoré NBS má pri výkone dohľadu sledovať a ktorý sleduje. Následne sa NBS uspokojila s rozložením portfólia do 3 zmeniek, vystavených spoločnosťou CI HOLDING a.s., CI Reality s.r.o. a GLOBAL production, a.s., v ktorých bol členom predstavenstva či konateľom Ing. Libor Červenka, predseda predstavenstva Obchodníka s CP. V sankčnom rozhodnutí z roku 2008 NBS konštatovala, že Obchodník s CP vo svojej činnosti aj pre Družstvo poskytoval investičnú službu, ktorú poskytovať nemohol, podstatne porušil povinnosti zo zmluvy o riadení portfólia, uzavretú s Družstvom a porušil povinnosti ohľadne rozloženia investičného rizika portfólia, ktoré spravoval. NBS napriek uvedenému nevyužila svoje kompetencie podľa ZCP či zákona č. 747/2004 Z. z. o dohľade nad finančným trhom, kedy mala predbežne alebo celkom Obchodníkovi s CP alebo Družstvu zakázať činnosť, zrušiť povolenie na činnosť Obchodníkovi s CP či udeliť peňažné sankcie členom predstavenstva Družstva alebo Obchodníka. Uvedeným konaním NBS umožnila ďalšiu činnosť Družstva aj Obchodníka s CP čo v roku 2010 vyústilo do nedostupnosti navrhovateľom vložených prostriedkov do Družstva. NBS rozhodnutím zo dňa 30.05.2011, č. ODT-10890-4/1010 vydanom v rámci výkonu dohľadu nad Družstvom zakázala Družstvu predaj majetkových hodnôt, z dôvodu neaktuálnosti prospektu vzhľadom k tomu, že sa zmenili skutočnosti v ňom uvedené. Z nedostatkov prospektu Družstva uvedených v predmetom rozhodnutí je pritom nepochybné, že prospekt bol neaktuálny v základných a rozhodujúcich skutočnostiach. Z dôkazov predložených navrhovateľom v konaní mal zrejmé, že údaje zahrnuté do prospektu boli neaktuálne dlhodobo pred májom 2010, ktorá neaktuálnosť má siahať späť až k 31.12.2006, kedy dňa 27.08.2007 došlo v sídle NBS k stretnutiu s poverenými členmi predstavenstva Družstva, X.. U. S. O. X.. K. N. za účelom prerokovania nezrovnalostí a problémov v činnosti družstva podľa § 2 ods. 8 z dôvodu nedodržiavania prospektu. Družstvo tak svojím konaním porušovalo ust. § 129 ods. 3 v spojení s § 128 ods. 1 písm. b/, c/ a h/ a ust. § 125c ods. 1 v spojení s § 127 ods. 4 ZoCP od roku 31.12.2006; NBS však voči Družstvu úradne zasiahla až v máji 2011, kedy mu vydaním vyššie uvedeného rozhodnutia zakázala činnosť. Vydaním rozhodnutia o zákaze činnosti mala NBS potvrdiť, že voči Družstvu bola povinná zakročiť 4 roky pred vydaním rozhodnutia. Z výsluchov Ing. U. S., P., O. A.V., X.. W. W. sa ďalej zistilo, že odporkyňa nielen vykonávala podrobný a pravidelný dohľad nad činnosťou Družstva a Obchodníka s CP, ale tento dohľad vykonávala dokonca nad finančnými ukazovateľmi a informáciami verejne zverejňovanými Družstvom, pričom pravidelne potvrdzovala správnosť a hodnovernosť zjavne chybných a nesprávnych finančných údajov vykazovaných Družstvom. Súd prvého stupňa ďalej vytkol nesprávne vyhodnotenie, resp. nevyhodnotenie dôkazov, a to správy správcu konkurznej podstaty PDSI o stave konkurzu a jeho výpovede v konaní, sp. zn.: 7C/26/2011, z ktorých má podľa navrhovateľa jednoznačne vyplývať, že aktuálny stav konkurzu je taký, že objektívne vylučuje možnosť navrhovateľa ako veriteľa uspokojiť sa z konkurzu, sp. zn.: 3K/95/2010. Zaujal pritom názor, že samotné konkurzné konanie nevylučuje možnosť veriteľov, ktorí prihlásili svoje pohľadávky v konkurze, podať žalobu o náhradu škody. Zo správy o stave konkurzu ako aj z výpovede správcu má podľa názoru navrhovateľa vyplývať skutočnosť, že škoda na strane navrhovateľa v čase rozhodovania súdu existovala. Zdôraznil, že podmienkou vzniku zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom podľa § 9 zákona č. 514/2003 Z. z. nie je, aby poškodený preukázal bezúspešnosť vydania pohľadávky v konkurznom konaní, nakoľko zákon č. 514/2003 Z. z. nedefinuje takúto podmienku ako jednu z osobitných predpokladov takejto zodpovednosti. S poukazom na závery uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn.: 6MCdo/11/2010 ďalej namietal, že zo zápisníc o pojednávaní pred prvostupňovým súdom vyplýva, že listinné dôkazy vyžiadané prvostupňovým súdom či predložené účastníkmi konania v značnom rozsahu a počte neboli riadne vykonané v súlade s § 129 ods. 1 O. s. p., keď v zápisniciach nie je uvedené, že boli prečítané určité presne označené listiny alebo ich presne označené časti. Skutkové zistenia vyvedené z takto nesprávne vykonaných dôkazov preto nemohli byť pre prvostupňový súd podkladom pre právne posúdenie veci o základe uplatneného nároku.

Odporkyňa vo vyjadrení k odvolaniu žiadala, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdil. Poukázala na to, že súd prvého stupňa v prejednávanej veci vykonal rozsiahle dokazovanie a spoľahlivo zistil skutkový stav. Súd prvého stupňa mal k dispozícii 11 právoplatných rozhodnutí vydaných odporkyňou, ktorej úradný postup je zrejmý z uvedených rozhodnutí. Zdôraznila konštantnú judikatúru ÚS SR (IV.ÚS 115/03, III.ÚS 209/04), podľa ktorej všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam či dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia. Podstatou práva na spravodlivé konanie pritom nie je právo na úspech v konaní, teda právo na rozhodnutie zodpovedajúce názorom a predstavám navrhovateľa. Na námietku porušenia princípu právnej istoty uviedla, že verejnú moc možno uplatňovať iba v prípadoch a medziach ustanovených zákonom a to spôsobom, ktorý ustanoví zákon (čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky). Mala za to, že postupovala v súlade s ústavou

a platnými predpismi, pričom nebola nečinná. Až od účinnosti novelizovaného § 129 ods. 3 ZoCP, teda až od 1.6.2010 malo Družstvo ako vyhlasovateľ verejnej ponuky majetkových hodnôt zákonom uloženú aj povinnosť dodržiavať schválený prospekt investície, a teda až odvtedy bola NBS oprávnená dohliadať či Družstvo chválený prospekt investície dodržiava. Povinnosť aktualizovať prospekt investície podľa § 125c ods. 1 v spojení s § 127 ods. 4 ZoCP bola vyhlasovateľovi stanovená až od 1.1.2009 na základe novelizácie cit. ustanovenia ZoCP. Počas celej doby od vyhlásenia verejnej ponuky majetkových hodnôt však štatutárny zástupca vyhlasovateľa investorom podľa § 128 ods. 1 písm. h/ ZoCP zodpovedal za pravdivosť a úplnosť údajov v prospekte investície. Žiaden zákon pritom neukladal vyhlasovateľom verejnej ponuky ani Družstvu, žiadne povinnosti v oblasti obmedzenia a rozloženia ani krytia rizík. Upriamila pozornosť na skutočnosť, že za činnosť Družstva celkovo zodpovedá a v mene Družstva koná predstavenstvo družstva ako štatutárny a výkonný orgán družstva, ktorý riadi činnosť družstva a rozhoduje o všetkých záležitostiach, pokiaľ nie sú zákonom, stanovami či rozhodnutím členskej schôdze vyhradené inému orgánu družstva (§ 243 ods. 1 a § 239 ods. 1 Obch. zákonníka). Predstavenstvo tak bolo voči členom družstva zodpovedné aj za dodržiavanie prospektu investície Družstva. V súvislosti s výpoveďami svedkov, X. U. S., P. Č. O. A., na ktoré poukázal navrhovateľ v podanom odvolaní odporkyňa uviedla, že NBS nevykonávala dohľad nad finančnými ukazovateľmi Družstva; mohla kontrolovať len to či si Družstvo plní svoje informačné povinnosti podľa pôvodných ust. § 126 a § 130 ZoCP, nebola tak príslušná potvrdzovať správnosť finančných ukazovateľov Družstva. Na námietku predčasnosti rozhodnutia súdu prvého stupňa a s tým súvisiaci poukaz na rozsudok Najvyššieho súdu ČR, sp. zn.: 29Cdo/4968/2009 zo dňa 11.4.2012 uviedla, že navrhovateľ mal zamietť konštatáciu súdu v predmetnom rozsudku, podľa ktorej „akokoľvek inak nie je možné zmiešavať posúdenie otázky vzniku škody pri zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú výkonom verejnej moci s otázkou zodpovednostných nárokov osôb uvedených v § 3 ods. 2 ZKV“. Ďalej tiež tento súd skonštatoval, že v prípade prebiehajúceho konkurzu sa posúdenie nevymáhateľnosti pohľadávky poškodeného ako predpokladu vzniku škody spôsobenej štátom odvíja odo dňa, keď poškodený dostal plnenia na základe právoplatného rozvrhového uznesenia súdu bez ohľadu na to, že doposiaľ nebolo vydané rozhodnutie o zrušení konkurzu. Rozdiel medzi zodpovednosťou štátu a zodpovednosťou členov štatutárneho orgánu má spočívať aj v tom, že zodpovednosť členov štatutárneho orgánu je všeobecnou občianskoprávnou zodpovednosťou za škodu, založenou na prezumpcii zavinenia s možnosťou sa tejto zodpovednosti zbaviť. Navrhovateľovi tak v zmysle uvedeného doposiaľ žiadna škoda nevznikla. Až následne, ak pohľadávka navrhovateľa voči Družstvu nebude uspokojená v rámci konkurzu, môže navrhovateľovi vzniknúť škoda. Navrhovateľ tak nepreukázal hneď prvotný predpoklad zodpovednosti štátu za škodu, a to vznik škody. Uvedenému záveru má nasvedčovať aj judikatúra Ústavného súdu SR, ktorý v náleze, sp. zn.: II.ÚS 165/2012-45 z 13. februára 2013 judikoval, že kým má žalobca pohľadávku na vydanie bezdôvodného obohatenie, resp. nepreukázal bezúspešné domáhanie sa vydanie obohatenia (ak táto bezúspešnosť nebola ním zavinená), nie je daný základný predpoklad zodpovednosti štátu za škodu. Odporkyňa ďalej poukázala na písomné vyjadrenie správcu konkurznej podstaty Družstva zo dňa 14.09.2011, v konkurznom konaní, sp. zn.: 3K/95/2010, podľa ktorého je účtovníctvo úpadcu (Družstva) v katastrofálnom stave, bolo vedené len do júla 2010, po ktorom dátume sa v účtovníctve nenachádzajú žiadne doklady, pričom mnohé doklady sú v neporiadku či chýbajú. Veľká časť finančných operácií úpadcu bola realizovaná v hotovosti bez zaznamenania v účtovníctve, pričom správca konštatoval tiež ďalšie nedostatky. Pohľadávky tak neboli popreté z dôvodu, že by neboli zdokladované, ale v dôsledku podozrivého hospodárenia. Hlavné zdroje príjmov, ktoré by mal správca získať spočívajú v uplatnených nárokoch súdnou cestou, pričom v záujme úpadcu sa vedie približne 200 konaní, o ktorých nebolo právoplatne rozhodnuté. Navrhovateľ tak nepreukázal vznik škody spôsobenej štátom, nakoľko má vymáhateľnú pohľadávku voči Družstvu a jeho orgánom. Žalobu tak mala odporkyňa za predčasnú. Na námietku nesprávneho vykonania dôkazov súdom prvého stupňa uviedla, že súd oboznámil jednotlivé dôkazy nachádzajúce sa v súdnom spise, pričom pri oboznamovaní jednotlivých dôkazov presne špecifikoval o aké doklady išlo a oznámil ich obsah. Zo zápisnice z pojednávania pritom jednoznačne vyplýva, že účastníci prehlasujú, že listinné dôkazy v ňom založené poznajú, boli s nimi oboznámení a na ich čítaní netrvajú. Podľa uznesenia Najvyššieho súdu SR, sp. zn.: (Ro) 1Obo 283/2006 z 27.2.2008 pritom netreba dokazovať skutočnosti všeobecne známe alebo známe súdu z jeho činnosti. Odvolací súd preskúmal vec viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania podľa § 212 ods. 1 O. s. p. v znení účinnom od 1. júna 2014, túto prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O. s. p., keďže pre nariadenie pojednávania neboli dané zákonné podmienky vyplývajúce z ustanovenia § 214 ods. 1 O. s. p. a rozsudok verejne vyhlásil dňa 24. novembra 2015 podľa § 211 ods. 2 v spojení s § 156 ods. 3 O. s. p., pričom o termíne verejného vyhlásenia rozsudku boli účastníci a ich právni zástupcovia upovedomení zákonným spôsobom.

Súd prvého stupňa vo veci samej riadne zistil skutkový stav veci, keď vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na zistenie rozhodujúcich skutočností (§ 120 ods. 1 O. s. p.) z hľadiska posúdenia opodstatnenosti návrhu, výsledky vykonaného dokazovania správne zhodnotil (§ 132 O. s. p.) a na ich základe dospel k správny skutkovým a právnym záverom, ktoré v napadnutom rozhodnutí aj náležite odôvodnil (§ 157 ods. 2 O. s. p.).

Podľa § 219 ods. 2 O. s. p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Z obsahu spisu vyplýva, že navrhovateľ bol členom PODIELOVÉHO DRUŽSTVA SLOVENSKE INVESTÍCIE, toho času v konkurze vyhlásenom uznesením Okresného súdu Bratislava I zo dňa 11. apríla 2011, č. k.: 3K/95/2010 - 21, právoplatným dňa 5. mája 2011, pričom na základe žiadosti navrhovateľa o zrušenie členského podielu v Družstve zo dňa 30.3.2011 zaniklo navrhovateľovi ako bývalému členovi členstvo v Družstve dňa 30.03.2011 (č.l. 32), na základe rozhodnutia predstavenstva Družstva, čím mu vzniklo právo na vyplatenie vyrovnacieho podielu vo výške 1.078,27 eura, splatného do 30.09.2011.

Z obsahu spisu ďalej vyplýva, že dňa 2. júna 2008 bola medzi Družstvom a Obchodníkom s CP ako obhospodarovateľom uzavretá Zmluva o riadení portfólia podľa ust. § 43 zák. č. 566/2001 Z. z. o cenných papieroch a investičných službách a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej aj „Zmluva“), predmetom ktorej podľa článku I. bod 2 Zmluvy bol záväzok obchodníka s cennými papiermi hospodáriť s portfóliom Družstva, pravidelne sledovať a vyhodnocovať spravované portfólio, obstarávať predaj cenných papierov z portfólia, nákup cenných papierov a prvé nadobudnutie cenných papierov od emitenta do portfólia Družstva, v súlade so schválenými prospektami investícií, uschovávať a spravovať cenné papiere nachádzajúce sa v portfóliu Družstva, uskutočňovať optimalizáciu a taktické zmeny v portfóliu Družstva a poskytovať mu konzultácie a finančné analýzy, pričom podľa Prílohy č. 2 k Zmluve sa obchodník s cennými papiermi zaviazal zabezpečiť mieru zhodnotenia Družstva vo výške 8 % ročne. Medzi účastníkmi konania nebolo sporným, že po výpovedi Zmluvy zo dňa 30. marca 2010 zo strany obchodníka s CP, NBS rozhodnutím zo dňa 21. decembra 2010, č. ODT-8305-5/2010, odobrala obchodníkovi s CP povolenie na poskytovanie investičných služieb, potvrdeným rozhodnutím Bankovej rady Národnej banky Slovenska zo dňa 1. marca 2011, č. GUV - 274/2011 (ďalej „rozhodnutie o odobratí povolenia“) a rozhodnutím zo dňa 30. mája 2011, č. ODT-10890-4/2010, Národná banka Slovenska zakázala Družstvu predaj majetkových hodnôt (ďalej „rozhodnutie o zákaze činnosti“) podľa ust. § 144 ods. 4 písm. c/ zák. č. 566/2001 Z. z. z dôvodu porušenia § 129 ods. 3 v spojení s ust. § 128 ods. 1 písm. b/, c/, h/ zák. č. 566/2001 Z. z. a ust. § 125c ods. 1 v spojení s § 127 ods. 4 ZoCP.

V posudzovanej veci sa navrhovateľ návrhom podaným na súd prvého stupňa dňa 30.12.2011 a ďalej doplneným a meneným domáhal uloženia povinnosti odporkyni zaplatiť mu škodu v sume 3.141,06 eura s 9,25 % úrokom z omeškania ročne od 19. apríla 2011 do zaplatenia, ktorá mu vznikla v príčinnej súvislosti s nesprávnym úradným postupom NBS, špecifikovanom v podanom návrhu na začatie konania, ktorý spočíval v tom, že NBS oneskorene zistila neaktuálnosť Prospektu investícií Družstva, keď Družstvo porušovalo ust. § 129 ods. 3 v spojení s ust. § 128 ods. 1 písm. b/, c/, h/ a ust. § 125c ods. 1 v spojení s ust. § 127 ods. 4 zák. č. 566/2001 Z. z. o cenných papieroch a Národná banka Slovenska zasiahla až v máji 2011, kedy vydaním rozhodnutia o zákaze činnosti, zakázala Družstvu činnosť, hoci neaktuálnosť Prospektu investícií bola už od 31. decembra 2006, v prijatí nedostatočných opatrení zo strany Národnej banky Slovenska po 24. auguste 2007, kedy pri kontrole Družstva zistila, že z hľadiska rizikovosti portfólia, má portfólio nedostatočne rozložené, t. j., že Družstvo malo všetky získané peňažné prostriedky investované v subjekte personálne a majetkovo prepojenom s obchodníkom s CP, pričom rizikovosť rozloženia portfólia je jedným z najdôležitejších ukazovateľov, ktoré NSB pri výkone dohľadu sleduje a má sledovať. NBS prijala od 20. augusta 2008 do 4. marca 2011, kedy nadobudlo právoplatnosť rozhodnutie o odobratí povolenia, nedostatočné opatrenia a zapríčinila, že navrhovateľ nemohol rozpoznať riziko svojej investície už skôr, najmä po zisteniach, že obchodník s CP poskytol Družstvu investičnú službu, ktorú mu poskytovať nemohol.

V posudzovanej veci sa navrhovateľ voči štátu domáha náhrady škody, ktorá mu mala byť spôsobená nesprávnym úradným postupom NBS podľa zák. č. 514/2003 Z. z. Hmotnoprávnym základom pre uplatnenie práva navrhovateľa na náhradu škody je ust. § 9 zák. č. 514/2003 Z. z., podľa ktorého štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom.

Zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom má povahu objektívnej zodpovednosti, ktorej sa nemožno zbaviť a ktorá je založená na súčasnom (kumulatívnom) splnení troch podmienok, ktorými je nesprávny úradný postup, vznik škody a príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom škody.

Prvotnou podmienkou pre vznik zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom je existencia nesprávneho úradného postupu, ktorý zákon č. 514/2003 Z. z. v ustanovení § 9 bližšie vysvetľuje tak, že za nesprávny úradný postup je potrebné považovať aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb. Podľa konkrétnych okolností toho - ktorého prípadu, môže však ísť o akúkoľvek činnosť spojenú s výkonom právomoci určitého štátneho orgánu, ak pri tomto výkone alebo v súvislosti s ním dôjde k porušeniu pravidiel stanovených právnymi predpismi pre konanie štátneho orgánu alebo k porušeniu poriadku, ktorý vyplýva z povahy, funkcie alebo cieľov tejto činnosti. Úradný postup nie je spravidla možné v právnom predpise upraviť do najmenších podrobností a preto je potrebné správnosť úradného postupu posudzovať i z hľadiska účelu, k dosiahnutiu ktorého postup štátneho orgánu smeruje. Nesprávnym úradným postupom môže byť aj nevydanie alebo oneskorené vydanie rozhodnutia v dôsledku porušenia stanovených alebo primeraných lehôt na jeho vydanie, lebo znaky nesprávneho úradného postupu má aj nečinnosť štátneho orgánu alebo jeho činnosť, ktorá nie je vykonaná v stanovenej lehote alebo v lehote, ktorá zodpovedá právu na prejednanie veci bez zbytočných prietahov (článok 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky).

Ani vzťah príčinnej súvislosti (kauzálny nexus) medzi nesprávnym úradným postupom a škodou zákon č. 514/2003 Z. z. nevysvetľuje. V právnej teórii sa týmto vzťahom označuje priama väzba javov (objektívnych súvislostí), v rámci ktorého jeden jav (príčina) vyvoláva druhý jav (následok). O vzťah príčinnej súvislosti ide, ak je medzi nesprávnym úradným postupom a škodou vzťah príčiny a následku. Ak bola príčinou vzniku škody iná skutočnosť, zodpovednosť za škodu nenastáva, pričom otázka príčinnej súvislosti nie je otázkou právnou, ide o skutkovú otázku, ktorá môže byť riešená len v konkrétnych súvislostiach. Právnym posúdením je vymedzenie, medzi ako ujmu (ako následkom) a ako skutočnosťou (ako príčinou) tejto ujmy má byť príčinná súvislosť zisťovaná. Pre posúdenie vzniku zodpovednosti za škodu má preto zásadný význam otázka, v čom konkrétne spočíva škoda (majetková ujma), za ktorú je náhrada požadovaná. Práve vo vzťahu medzi konkrétnou ujmu poškodeného (pokiaľ vznikla) a konkrétnym konaním škodcu (ak je protiprávne) sa zisťuje príčinná súvislosť. Pri zisťovaní príčinnej súvislosti treba škodu izolovať zo všeobecných súvislostí a skúmať, ktorá príčina ju vyvolala. Pritom nie je rozhodujúce časové hľadisko, ale vecná súvislosť príčiny a následku; časová súvislosť ale napomáha pri posudzovaní vecnej súvislosti. V postupnom slede javov je každá príčina niečím vyvolaná (sama je následkom niečoho) a každý ňou spôsobený následok sa stáva príčinou ďalšieho javu. Zodpovednosť však nemožno robiť závislou na neobmedzenej kauzalite. Atribútom príčinnej súvislosti je totiž „priamosť“ pôsobenia príčiny na následok, pri ktorej príčina priamo (bezprostredne) predchádza následku a vyvoláva ho. Vzťah príčiny a následku musí byť preto priamy, bezprostredný, neprerušovaný; nestačí, ak je iba sprostredkovaný. Pri zisťovaní príčinnej súvislosti treba v dôsledku toho skúmať, či v komplexe skutočností prichádzajúcich do úvahy ako (priama) príčina škody existuje skutočnosť, s ktorou zákon spája zodpovednosť za škodu.

Príčinná súvislosť (kauzálny nexus) je podstatným prvkom zodpovednostnej skutkovej podstaty. Vyžaduje sa, aby protiprávne konanie (delikt, nezákonné rozhodnutie, nesprávny úradný postup) a vznik škody boli v logickom slede (nexus = spojenie, súvislosť, sled), teda, aby protiprávne konanie bolo príčinou a vznik škody vrátane jej rozsahu následkom tejto príčiny. Nestačí iba pravdepodobnosť príčinnej súvislosti, či okolnosti nasvedčujúcej jej existencii; príčinnú súvislosť treba vždy preukázať. Rozhodujúca je vecná súvislosť príčiny a následku a túto nemožno riešiť vo všeobecnej rovine, ale vždy v konkrétnych súvislostiach. Príčinou vzniku škody môže byť len také konanie (alebo opomenutie), bez ktorého by škodný následok nevznikol. Základom je úvaha (test *conditio sine qua non* spoločný pre takmer všetky právne systémy Európskej únie), či by škodlivý následok nastal bez konania škodcu. Ak by tomu tak bolo, príčinná súvislosť by daná nebola. Podľa teórie tzv. adekvátnej príčinnej súvislosti, príčinná súvislosť je daná vtedy, ak je škoda podľa všeobecnej povahy, obvyklého chodu vecí a skúseností adekvátnym dôsledkom protiprávneho úkonu. Súčasne však musí byť preukázané, že škoda by bez tejto príčiny nebola nastala a existenciu príčinnej súvislosti zisťuje súd, ktorý so zreteľom na konkrétne okolnosti vyhodnocuje, či tu príčinná súvislosť je alebo nie. Pri riešení otázky príčinnej súvislosti je právnym posúdením veci vymedzenie, medzi akou ujmu (ako následkom) a akou skutočnosťou (ako príčinou) tejto ujmy má byť príčinná súvislosť zisťovaná. Pre posúdenie zodpovednosti za škodu má preto zásadný význam otázka, v čom konkrétne spočíva škoda (majetková ujma), za ktorú je požadovaná náhrada.

Podľa § 420 ods. 1 Obč. zákonníka, každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

Podľa § 442 ods. 1 Obč. zákonníka, uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušíly zisk).

Z dikcie citovaných zákonných ustanovení teda vyplýva, že škoda ako kategória občianskeho práva sa chápe ako ujma, ktorá nastala v majetkovej sfére poškodeného a je objektívne vyjadriteľná v peniazoch, t. j. všeobecným ekvivalentom a je napravitel'ná poskytnutím majetkového plnenia, teda poskytnutím predovšetkým peňazí. Skutočnou škodou (damnum emergens) sa rozumie ujma, ktorá musí spočívať v zmenšení majetkového stavu poškodeného oproti stavu pred škodnou udalosťou. Podľa ustanovenia odseku 1 sa uhrádza skutočná škoda a ušlý zisk. Ušlý zisk je v podstate ušlým majetkovým prospechom a spočíva v nenastalom zväčšení (rozmnožení) majetku poškodeného, ktoré by bolo možné dôvodne očakávať s ohľadom na pravidelný beh vecí, nebyť škodnej udalosti. Poškodený je povinný vznik škody preukázať, v súdnom konaní ho preto zaťažuje dôkazné bremeno o tom, že škoda vznikla.

Nevyhnutným predpokladom pre záver o tom, že postup NBS v preskúmvanej veci bol nesprávny, je normatívne vyjadrenie „správneho úradného postupu“ a zistenie, že NBS tento postup nezachovala s tým, že v posudzovanej veci nesprávny úradný postup odporcu mal spočívať aj v tom, že Národná banka Slovenska oneskorene zistila neaktuálnosť Prospektu investícií Družstva.

V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že ak v posudzovanej veci úradným postupom je postup NBS ako orgánu štátu súvisiaci s výkonom štátnej (verejnej) moci, ktorý sa dotýka navrhovateľa, predovšetkým jeho individuálnych práv a povinností, tak neobstojí jeho námietka spočívajúca v tvrdení, že povinnosťou Národnej banky Slovenska bolo dohliadať na aktualizáciu Prospektu investícií.

Povinnosť aktualizovať Prospekt investície bola Družstvu uložená s účinnosťou až od 1. januára 2009 na základe novelizovaného ustanovenia § 127 ods. 4 zák. č. 566/2001 Z. z. o cenných papieroch v spojení s ust. § 125c ods. 1. zák. č. 566/2001 Z. z. o cenných papieroch, a preto sa na NBS nemohla vzťahovať povinnosť dohliadať na aktuálnosť Prospektu investícií realizovaných pred týmto dátumom, t. j. pred 1. januárom 2009, z čoho vyplýva, že ak v rozhodnom období, t. j. do novelizácie zák. č. 566/2001 Z. z. o cenných papieroch vykonanej zák. č. 558/2008 Z. z., neexistovala samotná povinnosť Družstva aktualizovať Prospekt investícií, je z povahy veci vylúčený dohľad zo strany NBS v tomto smere z dôvodu, že nebolo možné kontrolovať povinnosť, ktorá sama o sebe v rozhodnom čase ani neexistovala.

Odvolačný súd považuje za potrebné poukázať aj na skutočnosť, že Družstvo ako vyhlasovateľ verejnej ponuky majetkových hodnôt malo zákonom uloženú povinnosť dodržiavať schválený Prospekt investície až od 1. júna 2010, kedy boli novelou ustanovenia § 129 ods. 3 zák. č. 566/2001 Z. z. o cenných papieroch, vykonanej zák. č. 129/2010 Z. z. rozšírené povinnosti družstva a preto pokiaľ Družstvo od 31. decembra 2006 do 1. júna 2010 zo zákona takúto povinnosť nemalo, nemohla Národná banka Slovenska skúmať ani túto povinnosť prostredníctvom výkonu dohľadu, keď Družstvo samo o sebe nebolo povinné Prospekt investície dodržiavať.

Nebolo možné sa stotožniť ani s námietkou navrhovateľa o povinnosti NBS v oblasti skúmania rizikosti portfólia Družstva, nakoľko zákon č. 566/2001 Z. z. o cenných papieroch neukladal vyhlasovateľovi verejnej ponuky majetkových hodnôt v tomto smere žiadne povinnosti a preto ani NBS z neho nevyplývala povinnosť, ktorá by jej ako povinnému subjektu takúto povinnosť ukladala. Je nepochybné, že ak má byť štát skutočne považovaný za materiálny právny štát, musí niesť objektívnu zodpovednosť za konanie svojich orgánov, ktorým priamo zasiahli do základných práv subjektu, avšak na druhej strane nemožno prehliadať, že štát je povinný striktne dodržiavať právo v jeho ideálnej (škodu nepôsobiacej) interpretácii vo svetle presne zákonom stanovených povinností NBS a štát by sa nemohol zbaviť zodpovednosti za postup NBS iba v prípade, ak by sa jeho postup ukázal mylným, zasahujúcim do základných práv navrhovateľa, ktorý však nemôže vychádzať z toho, ako takýto postup navrhovateľ vyhodnotil, ale musí vychádzať výlučne z toho, že nemožno prisúdiť Národnej banke Slovenska pri aplikácii zákonov viac povinností ako tých, ktoré jej konkrétnym spôsobom vyplývajú zo zákona, čo je proporcionálne s tým, že nemožno poskytovať ochranu štátnemu orgánu, ktorý si prisvojí pri aplikácii zákona viac práv.

Z obsahu Zmluvy uzavretej medzi Družstvom a obchodníkom s CP vyplýva, že jej podstatou bol výkon finančných operácií za účelom obhospodarovania cenných papierov a iných finančných nástrojov a iných operácií súvisiacich s riadením portfólia družstva, čo v praxi znamenalo, že obchodník s CP obchodoval vo vlastnom mene na účet Družstva, čiže riziko nieslo samotné Družstvo, ktoré bolo iniciátorom celého obchodu Družstva, ktoré dávalo pokyny na nákup, či predaj toho ktorého finančného nástroja (článok III bod 1 písm. c/ Zmluvy v spojení s § 5 zák. č. 566/2001 Z. z. o cenných papieroch). V danom prípade išlo o služby, ktoré Družstvo ako klient obchodníka s CP využívalo na vlastné riziko s vedomím, že ziskovosť uvedených operácií nie je zaručená, a navrhovateľ sa ako člen Družstva, ktoré za týmto účelom zhodnocovalo portfólio, musel byť vedomý, že vývoj na finančných trhoch nemožno s istotou predpovedať a odhadnúť, čo je podstatným znakom týchto obchodov prostredníctvom obchodníkov s CP s tým, že až do rozhodnutia NBS zo dňa 21. decembra 2010, č. ODT-8305-5/2010, ktorým odobrila obchodníkovi s CP povolenie na poskytovanie investičných služieb, potvrdeným

rozhodnutím Bankovej rady Národnej banky Slovenska zo dňa 1. marca 2011, č. GUV - 274/2011, vykonával obchodník s CP túto činnosť ako regulovanú NBS a činnosť Družstva, ktorého bol navrhovateľ v rozhodnom čase členom, spĺňala znaky investovania s finančnými prostriedkami, disponibilnými za účelom ich zhodnotenia, pričom táto forma nakladania s vlastným majetkom je spôsob zhodnocovania na vlastné riziko, riziko v zmysle neistého výnosu z realizovaného finančného investovania; a zodpovednosť štátu nemôže nahrádzať primárnu zodpovednosť obchodníka s cennými papiermi voči Družstvu, či sekundárnu zodpovednosť Družstva voči navrhovateľovi.

Nebolo možné stotožniť sa ani s námietkou navrhovateľa o nedostatočných opatreniach Národnej banky Slovenska na nápravu protiprávneho stavu po zistení závažných pochybení obchodníka s CP pri činnosti voči Družstvu, nakoľko odhliadnuc od aktívneho prístupu NBS k obchodníkovi s CP, preukázaného jej rozhodnutím zo dňa 8. januára 2008, č. OPK - 9750/3/2007, ktorým uložila obchodníkovi s CP pokutu vo výške 16.596,96 eur (500.000,- Sk), kedy po zrušení a vrátení vecí na ďalšie konanie Bankovou radou Národnej banky Slovenska, opätovne rozhodnutím zo dňa 20. augusta 2008, č. OPK-9750-5/2007, uložila obchodníkovi s CP pokutu vo výške 9.958,18 eur (300.000,- Sk) a následne rozhodnutím zo dňa 21. decembra 2010, č. ODT-8305-5/2010, ktorým odobrала obchodníkovi s CP povolenie na poskytovanie investičných služieb, odvolací súd považuje za dôležité zdôrazniť nasledovné.

Navrhovateľ sa nemôže v konaní domáhať náhrady škody titulom nesprávneho úradného postupu, ktorý má spočívať v takom pochybení v postupe Národnej banky Slovenska, ktoré sa týkajú hmotnoprávneho posúdenia vecí; keď takéto hmotnoprávne pochybenia sa môžu priamo odraziť v obsahu rozhodnutí Národnej banky Slovenska, nakoľko nie je možné za nesprávny úradný postup považovať to, keď výklad zákona, právne posúdenie vecí, či aplikácia zákona na daný skutkový stav zo strany štátneho orgánu sú odlišné od tých, aké očakáva ten účastník, koho práv či právom chránených záujmov sa má rozhodnutie dotýkať.

Odvolací súd sa preto v celom rozsahu stotožnil so správnym právnym záverom súdu prvého stupňa, že NBS svojím postupom neporušila svoje povinnosti, keďže pri výkone verejnej moci postupovala v rozsahu svojich kompetencií daných jej zákonom, nedopustila sa pri svojom rozhodovaní žiadneho excesu a ani nepostupovala spôsobom nezlučiteľným s ochranou základných práv a ľudských slobôd, a preto jej postup nie je možné kvalifikovať ako nesprávny podľa zák. č. 514/2003 Z. z. Odvolací súd považoval za potrebné uviesť, že postup NSB bol v súlade s článkom 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, podľa ktorého štátne orgány môžu konať iba na základe Ústavy, v jej medziach, v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon a preto pokiaľ Národná banka Slovenska zisťovala podmienky a predpoklady pre vydanie vyššie uvedených rozhodnutí, za týmto účelom nepochybne zhromažďovala podklady (dôkazy), hodnotila zistené skutočnosti, tieto právne posúdila a iné opatrenia, ktoré od NSB navrhovateľ očakávala a namietal ich nedostatočnosť, nemôžu byť na ujmu odporkyni. V daných prípadoch išlo o činnosť priamo smerujúcu k vydaniu rozhodnutí a prípadné nesprávnosti a vady pri tomto zisťovaní podkladov a pri ich posudzovaní sa potom prejavia práve v obsahu rozhodnutia a z hľadiska zodpovednosti štátu môžu zakladať jeho zodpovednosť za nezákonné rozhodnutie, pričom navrhovateľ v priebehu celého konania pred súdom prvého stupňa vytýkal len nesprávny úradný postup NBS a pochybenia či nedostatky spočívajúce v tom, že NBS pred svojím rozhodnutím nesprávne (nedostatočne) vyhodnotila podmienky pre jeho vydanie, je možné posudzovať v rámci tzv. nezákonného rozhodnutia. Všetky uvedené rozhodnutia však boli vydané v súlade so zákonom, neboli zrušené a majú povahu tzv. zákonného rozhodnutia s tým, že navrhovateľom tvrdený nesprávny úradný postup odporcu, v konaní nepreukázal s poukazom na skutočnosť, že nedostatočnosť opatrení prijatých NBS, podľa názoru navrhovateľa, bez opory v zákone, podľa jeho subjektívneho presvedčenia, sa nemusia vždy legitímne zhodovať s objektívnou realitou.

V súvislosti s vyhlásením konkurzu uznesením Okresného súdu Bratislava I zo dňa 11. apríla 2011, č. k. 3K/95/2010 - 21, právoplatným dňa 5. mája 2011 na majetok Družstva ako úpadcu, odvolací súd uvádza, že nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom voči odporkyni môže byť v občianskom súdom konaní uplatnený až vtedy, ak navrhovateľ nemohol dosiahnuť uspokojenie svojej pohľadávky v konkurznom konaní; a nakoľko si navrhovateľ pohľadávku, ktorá je predmetom tohto sporu uplatnil v konkurznom konaní, škoda mu ešte nevznikla, a preto nemôže byť daná zodpovednosť štátu za škodu. Nárok na náhradu škody od štátu by mohol navrhovateľ úspešne uplatniť iba vtedy, ak by preukázal, že sa bezúspešne domáhal jej vydania v konkurznom konaní, nakoľko existencia pohľadávky uplatnená v konkurznom konaní vylučuje vznik škody ako majetkovej ujmy a tým aj konkurenciu právnej úpravy zodpovednosti za škodu s právnou úpravou konkurzu. Z uvedeného vyplýva, že v prejednávanej veci nie je daný ani ďalší predpoklad zodpovednosti štátu za škodu, a to existencia samotnej škody (analogicky rozhodnutie Najvyššieho súdu zo dňa 31. mája 2006, sp. zn. 4 Cdo

199/2005, z odôvodnenia ktorého vyplýva, že rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 4Cz/110/84, publikované pod č. 4/87 vo Výbere rozhodnutí a stanovísk Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, je stále použiteľné).

Nebolo možné sa stotožniť ani s námietkou navrhovateľa v podanom odvolaní, týkajúcou sa procesného pochybenia súdu prvého stupňa, ktorý na pojednávaní nemal vykonať dokazovanie listinnými dôkazmi predpísaným spôsobom, nakoľko z obsahu zápisnice o pojednávaní pred prvostupňovým súdom zo dňa 03.12.2014 (č.l. 495) vyplýva, že súd prvého stupňa pred otvorením pojednávania krátkou cestou doručil podania navrhovateľa z č.l. 94, 105 a 110 odporkyni a vyjadrenie odporkyne z č.l. 113 s prílohou a z č.l. 437 s prílohami doručil navrhovateľovi. Právny zástupca na predmetnom pojednávaní predniesol žalobný návrh spolu s doplnením z č.l. 94, poukázal tiež na doplnenie žaloby z 11.4.2013 a ďalšie listinné dôkazy s ním založené. V súvislosti s vyjadrením správcu konkurznej podstaty (č.l. 433) účastníci zhodne navrhli, že vyjadrenie poznajú z predchádzajúcich pojednávania a na jeho prečítaní netrvajú. V súvislosti s dôkazmi predloženými navrhovateľom dňa 17.06.2014 odporkyňa prehlásila, že listinné dôkazy pozná z iných pojednávanií, má ich k dispozícii a na ich čítaní netrvá a tiež navrhovateľ v súvislosti s dôkazmi založenými odporkyňou do spisu dňa 07.11.2014 (č.l. 437) uviedol, že tieto listinné dôkazy pozná z iných pojednávanií, má ich k dispozícii a na ich čítaní netrvá.

S poukazom na citované ustanovenie a za stavu, keď súd prvého stupňa v danom prípade v potrebnom rozsahu pre rozhodnutie vo veci samej zistil skutkový stav, vykonaním potrebných a účastníkmi navrhnutých dôkazov, a keď navrhovateľ v odvolaní neuviedol žiadne skutočnosti, resp. tvrdenia, s ktorými by sa nebol súd prvého stupňa v odôvodnení napadnutého rozsudku dôsledne vysporiadal a následne takto riadne zistený skutkový stav aj správne právne posúdil, tzn., že na správne zistený skutkový stav aplikoval zodpovedajúce zákonné ustanovenia, odvolací súd napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil podľa § 219 ods. 1 a 2 O. s. p.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 224 ods. 1 O. s. p. v spojení s ust. § 142 ods. 1 O. s. p. tak, že odporkyni náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, nakoľko si právo na ich náhradu neuplatnila (§ 151 ods. 1 O. s. p.).

Napadnutým uznesením, č.k.: 12C/197/2011-539 zo dňa 27.01.2015 súd prvého stupňa uložil navrhovateľovi povinnosť zaplatiť súdny poplatok za odvolanie vo výške 20,- eur, v lehote 10 dní odo dňa doručenia uznesenia, a to podľa položky 7a Sadzobníka súdnych poplatkov zákona č. 71/1992 Zb. Proti tomuto uzneseniu podal navrhovateľ v zákonnej lehote odvolanie z dôvodu podľa § 205 ods. 2 písm. f/ O. s. p. a žiadal, aby odvolací súd navrhla napadnuté uznesenie zrušil a konanie o vyrubení súdneho poplatku zastavil. V dôvodoch svojho odvolania namietal uloženie povinnosti zaplatiť súdny poplatok za odvolanie z dôvodu, že predmetom konania je nárok na náhradu škody proti Slovenskej republike zastúpenej Národnou bankou Slovenska podľa § 9 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, ktoré sa začalo do 30. septembra 2012 a na ktoré sa s poukazom na ustanovenie § 18ca v spojení s ustanovením § 4 ods. 4 zákona o súdnych poplatkoch vzťahuje neobmedzené vecné oslobodenie od platenia súdneho poplatku ex lege, ktoré sa týka všetkých položiek Sadzobníka zákona a súdnych poplatkoch. V dôvodoch odvolania ďalej uviedol, že tento záver vyplýva zo skutočnosti, že zo znenia § 4 ods. 1 písm. k/ zákona o súdnych poplatkoch účinného do 01.10.2012 nemožno vyvodíť, že by konanie vo veciach náhrady škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom nebolo oslobodené od platenia súdnych poplatkov. V tejto súvislosti poukázala na rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave č. k. 4Co/128/2014-310 zo dňa 29.04.2014.

Odvolací súd preskúmal vec podľa § 212 ods. 1 O. s. p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O. s. p. a dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľa nemožno priznať úspech.

Podľa § 2 ods. 4 veta prvá zák. č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov, v odvolacom konaní je poplatníkom ten, kto podal odvolanie, pri dovolaní ten, kto podal dovolanie.

Podľa § 5 ods. 1 písm. a/ cit. zákona, poplatková povinnosť vzniká podaním návrhu, odvolania a dovolania alebo žiadosti na vykonanie poplatkového úkonu, ak je poplatníkom navrhovateľ, odvolateľ a dovolateľ.

Podľa § 6 ods. 1 cit. zákona sadzba poplatku je uvedená v sadzobníku percentom zo základu poplatku alebo pevnou sumou.

Podľa § 6 ods. 2 veta prvá a druhá cit. zákona, ak je sadzba poplatku ustanovená za konanie, rozumie sa tým konanie na jednom stupni. Poplatok podľa rovnakej sadzby sa vyberá i v odvolacom konaní vo veci samej.

Návrhy (odvolania, dovolania) sa spoplatňujú ku dňu ich podania a podľa sadzobníka súdnych poplatkov, účinného ku dňu podania návrhu.

Podľa položky 1 bod 3 Sadzobníka súdnych poplatkov, ktorý tvorí prílohu zák. č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch v platnom znení, poplatky podľa rovnakej sadzby sa platia i v odvolacom konaní vo veci samej.

Súdne poplatky sa vyberajú za jednotlivé úkony alebo konanie súdov, ak sa vykonávajú na návrh a za úkony orgánov štátnej správy súdov a prokuratúry uvedené v sadzobníku súdnych poplatkov a poplatku za výpis z registra trestov, ktorý tvorí prílohu tohto zákona. Poplatky sa vyberajú aj za konanie a úkony vykonávané bez návrhu v prospech poplatníka, ak je to v sadzobníku výslovne uvedené (§ 1 ods. 1, 2 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení zmien a doplnkov; ďalej len zákon).

Z ustanovenia § 4 ods. 1 zákona bolo vypustené písm. c/ (od poplatku je oslobodené súdne konanie vo veciach náhrady škody spôsobenej rozhodnutím orgánu štátu alebo jeho nesprávnym úradným postupom) s účinnosťou od 01.01.2006 zákonom č. 621/2005 Z. z. S účinnosťou od 01.07.2007 bolo zákonom č. 273/2007 Z. z. do ustanovenia § 4 ods. 1 zákona vsunuté písm. k/ (od poplatku je oslobodené súdne konanie vo veciach náhrady škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom), ktoré bolo (písm. k/) z ustanovenia § 4 ods. 1 zákona vypustené zákonom č. 286/2012 Z. z., s účinnosťou od 01.10.2012. Z dôvodovej správy k zákonu č. 286/2012 Z. z. vyplýva, že sa týmto opatrením reaguje na nárast právne neopodstatnených žalôb o náhradu škody podľa zákona č. 514/2003 Z. z. na súdoch, v ktorých sú predmetom sporu istiny v sumách nezriedka presahujúcich milióny eur bez toho, aby nároky žalobcov mali oporu v zákone. Žaloby sa budú spoplatňovať podľa položky č. 1 sadzobníka súdnych poplatkov, ktorý tvorí neoddeliteľnú súčasť zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení zmien a doplnkov (ďalej len sadzobník) a upravuje spôsob výpočtu súdneho poplatku z návrhu na začatie konania, ak nie je ustanovená osobitná sadzba. Podľa prvej vety bodu 3 poznámky k položke č. 1 sadzobníka, poplatky podľa rovnakej sadzby sa platia i v odvolacom konaní vo veci samej (v dôsledku zmeny zákona č. 71/1992 Zb. uskutočnenej zákonom č. 465/2008 Z. z. s účinnosťou od 01.01.2009). Za podanie návrhu na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom je určená osobitná sadzba v sume 20,- eur (položka č. 7a sadzobníka; od 01.10.2012). Z úkonov navrhnutých alebo za konania začaté do 30.09.2012 sa vyberajú poplatky podľa predpisov účinných do 30.09.2012, i keď sa stanú splatnými po 30.09.2012 (§ 18ca zákona).

V ustanovení § 1 ods. 1 zákona č. 71/1992 Zb. je vyjadrená ústavná zásada vyplývajúca z čl. 59 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, podľa ktorej dane a poplatky možno ukladať zákonom alebo na základe zákona. Použitie analógie legis je v prípadoch vyrubenia súdneho poplatku vylúčené. Poplatok za návrh, odvolanie, dovolanie možno vyrubiť len tomu, koho zákon č. 71/1992 Zb. za poplatníka výslovne (jednoznačne) označuje, resp. komu poplatkovú povinnosť za návrh, odvolanie, dovolanie explicitne ukladá (nález Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 25. novembra 2010, č. k. IV. ÚS 387/2010-38).

Z vyššie uvedeného výkladu jednoznačne vyplýva, že zákonodarca rozlišuje medzi návrhom na začatie konania, odvolaním, dovolaním a vysvetlil, že v prípade, ak je sadzba poplatku ustanovená za konanie, rozumie sa tým konanie na jednom stupni. Poplatok podľa rovnakej sadzby sa vyberá i v odvolacom konaní.

V posudzovanej veci bolo odvolacie konanie začaté po 01.10.2012 (odvolanie navrhovateľa bolo podané na súde prvého stupňa dňa 07.01.2015, (č. I. 525)) a preto navrhovateľovi vznikla povinnosť zaplatiť poplatok za podané odvolanie podľa zákona o súdnych poplatkoch v znení účinnom v čase podania odvolania; výška poplatku za odvolanie proti rozsudku súdu prvého stupňa je v rovnakej sadzbe ako poplatok z návrhu na začatie konania (po 01.10.2012), pričom za irelevantnú je potrebné považovať skutočnosť, že v sadzobníku nie je uvedená povinnosť zaplatiť poplatok za odvolanie proti rozsudku súdu prvého stupňa vydaného v konaní o náhradu škody, náhradu nemajetkovej ujmy, podľa zákona č. 514/2003 Z. z., nakoľko úplne iná situácia by bola v prípade, ak by naďalej aj po 01.10.2012, sa na konanie o náhradu škody, nemajetkovej ujmy podľa zákona č. 514/2003 Z. z. vzťahovalo vecné oslobodenie od súdnych poplatkov.

Súd prvého stupňa napadnutým uznesením rozhodol vecne a právne správne, keď odvolateľovi (navrhovateľovi) vyrubil súdny poplatok za podané odvolanie proti rozsudku súdu prvého stupňa zo dňa 03. 12. 2014, č. k. 12C/197/2011 - 504 s tým, že prvostupňové uznesenie spĺňa náležitosti vyplývajúce z ustanovenia § 167 ods. 1, § 169 ods. 1 O. s. p., a zároveň je z neho zrejмый nezameniteľný a nespochybniteľný dôvod vyrubenia súdneho poplatku, jeho výška, čas, spôsob, ako i platobné miesto pre splnenie poplatkovej povinnosti.

Odvolačný súd zo všetkých vyššie uvedených dôvodov napadnuté uznesenie, ktorým bola navrhovateľovi uložená povinnosť zaplatiť za podané odvolanie súdny poplatok, podľa § 219 ods. 1, 2 O. s. p., ako vecne správne, potvrdil.

Napadnutým uznesením, č.k.: 12C/197/2011-541 zo dňa 27.01.2015 súd prvého stupňa uložil navrhovateľovi povinnosť zaplatiť súdny poplatok za vyhotovenie rovnopisov elektronických podaní, vo výške 36,40 eura (3,- eurá za podanie doručené súdu dňa 25.01.2013 - 9 strán, 5,60 eura za podanie doručené súdu 30.01.2013 - 56 strán, 27,80 eura za podanie doručené súdu 17.06.2014 - 278 strán) a to podľa pol. č. 20a Sadzobníka súdnych poplatkov zákona č. 71/1992 Zb.), v lehote 10 dní odo dňa doručenia uznesenia.

Proti uvedenému uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ podľa § 205 ods. 2 písm. f/ O. s. p. Žiadal, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zrušil a konanie o vyrubenie súdneho poplatku zastavil. V odvolaní namietol uloženie poplatkovej povinnosti vzhľadom na neobmedzené vecné oslobodenie celého konania od súdnych poplatkov podľa § 4 ods. 1 písm. k/ zák. č. 71/1992 Zb., ktoré sa týka všetkých položiek Sadzobníka súdnych poplatkov, vrátane položky 20a. Navrhovateľ, ktorý sa podaným návrhom domáha voči odporkyni náhrady škody podľa zák. č. 514/2003 Z. z. je preto oslobodený aj od súdneho poplatku za poplatkový úkon uvedený v položke 20a Sadzobníka súdnych poplatkov, t. j. poplatku za vyhotovenie rovnopisu podaní a ich príloh, ktoré vytvoria súdny spis a rovnopisu podaní a ich príloh doručovaných účastníkom, ak bolo podanie, urobené elektronickými prostriedkami, podpísané zaručeným elektronickým podpisom podľa osobitného zákona. V odvolaní súčasne poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 09.08.2011, sp. zn.: 5 M Cdo 20/2010 a rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 31.07.2012, č. k. 5Co/313/2012-131. S poukazom na ustanovenie § 42 ods. 1 veta druhá O. s. p. zároveň uviedol, že samotná elektronická forma podania s jeho podpísaním zaručeným elektronickým podpisom vylučuje povinnosť účastníka konania predložiť takéto podanie s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami, a preto mu nemožno ani ukladať povinnosť nahradiť štátu trovy, ktoré štátu vzniknú v súvislosti s konverziou elektronického podania na písomné podanie v listinnej forme.

Odvolačný súd vec prejednal podľa § 212 ods. 1, § 214 ods. 2 O.s.p. bez nariadenia pojednávania a po preskúmaní veci dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa je v celom rozsahu dôvodné.

Podľa § 4 ods. 1 písm. k/ zák. č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení účinnom do 30.09.2012 od poplatku je oslobodené konanie vo veciach náhrady škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom. Podľa § 18ca zák. č. 71/1992 Zb. v znení účinnom od 01.10.2012 (Prechodné ustanovenie k úpravám účinným od 01. októbra 2012) z úkonov navrhnutých alebo za konania začaté do 30. septembra 2012 sa vyberajú poplatky podľa predpisov účinných do 30. 09.2012, i keď sa stanú splatným po 30. septembri 2012.

Podľa § 221 ods. 1 písm. i/ O. s. p. súd rozhodnutie zruší, ak sa rozhodlo bez návrhu, nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo také dôvody neexistovali.

Z obsahu spisu odvolací súd zistil, že navrhovateľ sa návrhom doručeným prvostupňovému súdu dňa 30.12.2011, domáha voči odporkyni náhrady škody spôsobenej orgánom verejnej moci (Národnou bankou Slovenska) pri výkone verejnej moci v dôsledku nesprávneho úradného postupu. Podľa § 4 ods. 1 písm. k/ zák. č. 71/1992 Zb. v znení účinnom do 30. septembra 2012 v spojení s § 18ca zák. č. 71/1992 Zb. v znení účinnom od 01. októbra 2012 sa na uvedené konanie vzťahuje zákonné vecné oslobodenie od súdnych poplatkov, t. j. všetkých poplatkov podľa uvedeného zákona (vrátane poplatkov za úkony súdu zavedených v časti II. Sadzobníka súdnych poplatkov). Aj napriek zmene, ktorú priniesla novela zákona o súdnych poplatkoch účinná od 01. októbra 2012 (zák. č. 286/2012 Z.z.), podľa ktorej už uvedené konanie nepodlieha zákonnému oslobodeniu, v zmysle prechodných ustanovení k úprave účinnej od 01. októbra 2012, je na konania začaté do 30. septembra 2012 potrebné aplikovať zákon o súdnych poplatkoch v znení účinnom do 30. septembra 2012 (bez ohľadu na splatnosť poplatkovej povinnosti). Navrhovateľ sa preto dôvodne odvolal voči rozhodnutiu súdu prvého stupňa, ktorým tento nesprávne uložil poplatkovú povinnosť podľa položky 20a Sadzobníka súdnych poplatkov, za vyhotovenie rovnopisov podaní urobených elektronicky, nakoľko navrhovateľovi poplatková povinnosť v konaní ex lege oslobodenom od platenia súdnych poplatkov, vzniknúť nemohla.

Z uvedených dôvodov preto napadnuté rozhodnutie podľa § 221 ods. 1 písm. i/ O. s. p. ako vecne nesprávne zrušil.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.